

Osvrt na knjigu "Zašto skačem" (Naoki Higashida)

Zamislite da svijet oko sebe doživljavate kao beskrajnu slagalicu zvukova, boja i pokreta – a da niko ne razumije zašto skaćete, ponavljate riječi ili povlačite ruku kada vas neko dotakne...

Zamislite da svijet oko sebe doživljavate kao beskrajnu slagalicu zvukova, boja i pokreta – a da niko ne razumije zašto skaćete, ponavljate riječi ili povlačite ruku kada vas neko dotakne.

Sada zamislite da ipak imate šta reći. Da želite objasniti zašto.

To je uradio Naoki Higashida, dječak s autizmom, u knjizi Zašto skačem.

Njegove riječi su poziv svima nama da postanemo bolji učitelji, roditelji, prijatelji.

Za mene ova knjiga je podsjetnik da svako dijete ima glas, čak i onda kada ga ne čujemo na uobičajen način.

I upravo zbog toga, početak svake školske godine je prava prilika da pitamo sebe i svoje učenike:

- Jesmo li spremni da čujemo pa makar odgovori došli u skokovima ili crtežima umjesto riječima?

Knjiga **Zašto skačem** napisana je od strane dječaka s autizmom (**Naoki Higashida**) u formi pitanja i odgovora. Autor koji je neverbalan ali se naučio izraziti pisanjem pokušava približiti svoj unutrašnji svijet – način razmišljanja, osjećanja i doživljavanja stvarnosti. Knjiga daje autentičan uvid u to kako dijete s autizmom razumije komunikaciju, emocije, socijalne situacije i ponašanja koja okolini često djeluju „nelogično“.

Meni kao defektologu ova knjiga je dragocjen resurs koji sam prosljedila većini kolega s kojim sam sarađivala. Razloga je mnogo... Osvjetljava unutrašnji svijet djeteta i pruža perspektivu koju odrasli, roditelji i nastavnici često ne mogu intuitivno razumjeti. Povezuje ponašanja s emocijama tako što autor objašnjava da stereotipije (npr. skakanje) nisu "besmislene", nego imaju funkciju regulacije. Naglašava važnost podrške i da dijete traži razumijevanje, strpljenje i prilagodbu, a ne osuđivanje. Ističe ulogu komunikacije naglašavajući da iako verbalna komunikacija može biti otežana, to ne znači da dijete nema razvijene misli i osjećaje.

U školi ova knjiga je praktičan vodič za razvijanje empatije kod nastavnika i vršnjaka te može poslužiti kao edukativni materijal za razredne odjele kako bi djeca bolje razumjela učenika s autizmom. Naročito naglašava da svaki oblik ponašanja ima smisao i da zahtijeva tumačenje, a ne sankcionisanje. Podsjeća svakim retkom da motivacija i osjećaj prihvaćenosti imaju presudnu ulogu u tome kako će dijete napredovati. Kroz jednostavna objašnjenja (kao što ih daje Naoki) može se kreirati materijal koji učenicima olakšava svakodnevne školske izazove.

Ako početak školske godine posvetimo tome da učimo vidjeti svijet očima drugoga, gradimo školu u kojoj svako dijete ima pravo na svoj glas – ma koliko on bio drugačiji.

I možda je baš to najvažnija lekcija... Kada prihvatimo različitost, gajimo najslađe plodove zajedništva.

Tags

Stručno usavršavanje nastavničkog kolektiva

Collections

Autorski tekstovi

Inspiriraj druge

Čas kad sam počeo_la